

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8To/107/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7823010229
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Michalanský
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2024:7823010229.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Michalanského a sudcov JUDr. Miroslava Baňackého, PhD. a JUDr. Daniely Mitterpákovéj, na verejnom zasadnutí konanom dňa 20. februára 2024, v trestnej veci proti obžalovanému A. B., pre prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. č. 300/2005 Z. z., v znení zákona č. 111/2022 Z. z. odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súd Rožňava zo dňa 24.10.2023 sp. zn. 2T/67/2023 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e/ , ods. 2 Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Obžalovanému:
A. B., nar. XX.XX.XXXX v Rožňave, trvale bytom C., D.
E., t. č. v Nemocnici pre obvinených a odsúdených
v Trenčíne, Súdna 15, Trenčín

ukladá

Podľa § 245 ods. 2 Tr. zák., § 42 ods. 1, § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák., § 36 písm. l/, § 37 písm. h/, m/ Tr. zák. súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 25 (dvadsaťpäť) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. obžalovaného pre výkon uloženého trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušuje výrok o treste rozsudku Okresného súdu Rožňava sp. zn. 2T 13/2022 zo dňa 01.03.2023 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 8To 30/2023 zo dňa 16.05.2023, ktorým bol obžalovanému A. B. pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. uložený trest odňatia slobody vo výmere 22 mesiacov nepodmienečne so zaradením pre jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia a ochranný dohľad v trvaní 24 mesiacov ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

Inak napadnutý rozsudok zostáva nezmenený.

odôvodnenie:

Okresný súd Rožňava rozsudkom sp. zn. 2T/67/2023 zo dňa 24.10.2023 obžalovaného A. B. uznal vinným pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. č. 300/2005 Z. z. v znení zákona č. 111/2022 Z. z. na tom skutkovom základe, že

dňa 19.08.2022 v popoludňajších hodinách v čase medzi 14.30 hod. až 15.30 hod. v obci C., okres E., doma v rodinnom dome na F. G. H. XXX/X, ktorého majiteľom bol jeho brat I. B., z ktorého sa mal vysťahovať, pod vplyvom alkoholu, po tom, čo sa mu nepodarilo nájsť náhradné bývanie, vyšiel na povalu, kde presne nezisteným spôsobom manipuláciou s otvoreným ohňom úmyselne spôsobil požiar, pri ktorom došlo k poškodeniu a zničeniu celej strechy rodinného domu, čím majiteľovi rodinného domu spôsobil škodu vo výške najmenej 14 756,26 eur.

Za to mu súd uložil podľa § 245 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 42 ods. 1 Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák. s prihliadnutím na poľahčujúcu okolnosť uvedenú v ustanovení § 36 písm. l/ Tr. zák. a na priťažujúce okolnosti uvedené v ustanovenia § 37 písm. h/, písm. m/ Tr. zák. súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 27 (dvadsaťsedem) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. obžalovaného zaradil pre výkon tohto trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zrušil výrok o treste rozsudku Okresného súdu Rožňava sp. zn. 2T/13/2022-441 zo dňa 01.03.2023, v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 8To/30/2023, zo dňa 16.05.2023, ktorým bol obvinenému A. B. pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. uložený trest odňatia slobody v trvaní 22 mesiacov nepodmienečne so zaradením pre výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia a ochranný dohľad v trvaní 24 mesiacov, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa §76 ods. 2 s použitím § 78 ods. 1 Tr. zák. obžalovanému uložil ochranný dohľad na dobu 24 (dvadsaťštyri) mesiacov.

Podľa § 77 ods. 1 písm. a/, b/, c/ Tr. zák. uložil obžalovanému povinnosť do 2 pracovných dní po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody dostaviť sa k probačnému a mediačnému úradníkovi Okresného súdu Rožňava a

- oznamovať potrebné údaje o spôsobe a zdrojoch svojej obživy a tie aj preukazovať;
- osobne sa hlásiť v určených lehotách a
- vopred oznámiť vzdialenie sa z miesta bydliska; to neplatí ak ide o pravidelne sa opakujúce vzdialenia, o ktorých bol probačný a mediačný úradník vopred informovaný.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. uložil obžalovanému povinnosť uhradiť spôsobenú škodu poškodenému I. B., nar. XX.XX.XXXX v Rožňave, trvale bytom C., F. XXX, D. E., zastúpeného splnomocnenou zástupkyňou J. K., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C., E. XXX/XX, D. E., vo výške 14 756,56 eur (slovom štrnásťtisíc sedemstôpät'desiatšesť eur a päťdesiatšesť centov).

Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. súd poškodeného I. B., nar. XX.XX.XXXX v Rožňave, trvale bytom C., F. XXX, D. E., so zvyškom nároku na náhradu spôsobenej škody odkázal na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný odvolanie, ktoré písomne odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu.

V písomných dôvodoch odvolania sa uvádza nasledovné.

Odvolanie podáva proti výroku o treste, proti časti, ktorým bol uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 27 mesiacov nepodmienečne a navrhuje, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil z dôvodov podľa § 321 ods. 1, písm. d/, § 321 ods. 1 písm. e/ Tr. por. a upustil od uloženia súhrnného trestu s ohľadom na uložený trest odňatia slobody v trvaní 22 mesiacov nepodmienečne predchádzajúcimi rozhodnutiami a s ohľadom na okresným súdom nepriznanú poľahčujúcu okolnosť a okolnosti uvedené v odvolaní pod bodmi 2., 3., 4.

Navrhuje, aby odvolací súd zohľadnil a priznal dve poľahčujúce okolnosti, v súlade so zákonom a stanoviskom krajských súdov a Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, a to aj poľahčujúcu okolnosť, že napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom podľa § 36 písm. n/ Tr. zák.

Okresný súd uvedené vyhodnotil nezákonne, pochybil právne, keď neuznal a nezohľadnil v prospech obžalovaného poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n/ Tr. zák., že napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti. Okresný súd svoje rozhodnutie odôvodnil len, že poukazuje v tomto na zverejnené stanovisko Najvyššieho súdu Slovenskej republiky uverejnené v Zbierke stanovisk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky 5/2017 a bez ďalšieho odôvodnenia. Okresný súd tiež uviedol, že sa obžalovaný vraj v plnom rozsahu priznal na hlavnom pojednávaní. Uvedené je v rozpore s daným stanoviskom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 5/2017, ale aj s ďalšími skôr predloženými stanoviskami súdov, aj v rozpore s daným trestným konaní a skutkovým stavom.

Poľahčujúcou okolnosťou podľa § 36 písm. n/ Tr. zák. napomáhania pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom sa vyžaduje, aby obvinený pomáhal orgánom, ktoré sú na to určené, teda orgánom činným v trestnom konaní a súdu po podaní obžaloby. To však neznamená, že obvinený musí napomáhať všetkým, ktoré sú príslušné v jednotlivých štádiách trestného konania (aj keď v tomto prípade napomáhal aj v prípravnom konaní, ako neskôr uvádza). Najmä od roku 2006, kedy došlo k zmene obsahu hodnotenia jednotlivých poľahčujúcich a priťažujúcich okolností a došlo k posilneniu kontradiktórnosti konania pred súdom, ťažisko dokazovania prešlo na súd, postoj obžalovaného pred súdom má veľmi dôležitý význam, a to aj pre uznanie danej poľahčujúcej okolnosti.

Podľa § 257 ods. 7 Tr. por., ak súd rozhodol, že vyhlásenie obžalovaného prijíma a dokazovanie súd nebude vykonávať, tak obžalovaný tým umožnil súdu prevziať výsledky dokazovania z prípravného konania. A teda prehlásenie o vine obžalovaného je tou najvyššou formou napomáhania súdu, pretože súd nemusí vykonávať veľmi rozsiahle dokazovanie. Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatuje, že priznanie poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. l/ a § 36 písm. n/ Tr. zák. majú byť v takom prípade priznané a zohľadnené kumulatívne obdive, a teda súd má priznať danú poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n/ Tr. zák., napomáhania pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom. Takto mal sú postupovať aj podľa zverejneného stanoviska Najvyššieho súdu Slovenskej republiky uverejnené v Zbierke stanovisk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky 5/2017, str. 7 a 8, ale postupoval v rozpore s týmto.

Iným príkladom, keď priznanie a oľutovanie obžalovaného sa nehodnotí ako daná poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. n/ Tr. zák. je v prípade, ak obžalovaný sa prizná na súde a konanie oľutuje v čase dokazovanie alebo nebude súhlasit' s postupom podľa § 257 Tr. por. a vykonáva sa dokazovanie, napr. aj tým, že po podaní obžaloby navrhne aj iné dôkazy, ktoré predtým neboli vykonané.

Obhajoba ďalej uvádza, že zo skutku kladeného obžalovanému za vinu sa obžalovaný priznal a úprimne ho oľutoval už v prípravnom konaní a škodu je ochotný uhradiť. Aj keď pre priznanie uvedenej poľahčujúcej okolnosti to môže byť aj priznanie v konaní pred súdom. Obhajoba poukazuje aj na obžalovaným podané písomné prehlásenie pri preštudovaní vyšetrovacieho spisu. Predtým obhajca v mene klienta namietal vo vyjadrení iba výšku škody, a to veľmi dôvodne – výšku, ktorá bola zjavne veľmi nadsadená a uvedená v uznesení o vznesení obvinenia. Obhajoba navrhovala určenie výšky škody znalcom, pričom obžalovaný napomáhal v priebehu prípravného konania aj ohľadom zistenia škody, ktorá bola dovedy určená zjavne nesprávne. Znalec určil obdobnú výšku škody ako to uvádzal v písomnom vyjadrení obžalovaný.

Ohľadne priznania danej poľahčujúcej okolnosti poukazuje obhajoba aj na ďalšie predložené dôkazy, a to viaceré písomné stanoviská vyšších súdov, ktoré Okresnému súdu Rožňava boli 23.10.2023 predložené s písomným vyjadrením, a to rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 4 Tdo 63/2016, ktorého členom senátu bol aj JUDr. Harabin, ako je uvedené aj v predloženom stanovisku rozsudku Krajského súdu v Trenčíne; rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 23To/4/2017, ktorý rozhodol o odvolaní vo veci Okresného súdu Prievidza sp. zn. 1T/125/2016; rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach 4To/7/2017-99 na str. 4, ktorý rozhodoval o odvolaní vo veci Okresného súdu Rožňava sp. zn. 2T/30/2016. Zohľadnenie danej poľahčujúcej okolnosti je dôvodom na uloženie miernejšieho súhrnného trestu.

Akceptovanie ustanovenia § 39 ods. 2 písm. d/ Tr. zák. a stanoviska Najvyššieho súdu Slovenskej republiky R 44/2017 a zjednocujúcej rozhodovacej činnosti Najvyššieho súdu Slovenskej republiky je dôvodom možného zákonného zníženia dolnej hranice zákonnej trestnej sadzby o jednu tretinu. Obžalovaný aj navrhol uzavretie dohody o vine a treste (začiatok hlavného pojednávania na okresnom súde), čo platí nielen pri uzatváraní dohody o vine a treste obvineného s prokurátorom v prípravnom konaní, ale aj na hlavnom pojednávaní na súde poukazujúc na dané stanovisko Najvyššieho súdu Slovenskej republiky R 44/2017. Obhajoba navrhuje, aby uvedenú skutočnosť odvolací súd tiež vyhodnotil a zohľadnil pri uložení trestu.

Obhajoba navrhuje zohľadniť a vyhodnotiť mimoriadne pomery obžalovaného vzhľadom na to, že trpí na nevyliciteľné a životu nebezpečné choroby, a to v zmysle ustanovenia § 413 ods. 2 Tr. por. Obžalovaný je z tohto dôvodu umiestnený v Nemocnici pre obvinených a odsúdených v Trenčíne na ťažkom zdravotnom oddelení, na ktorom stále niekto zomiera. Obžalovaný prekonal tri infarkty srdca, pričom mu srdce pracuje len na 25%, a teda je na pokraji prežitia a smrti. Obžalovaný má silnú cukrovku, trikrát denne užíva inzulín injekčnou formou a odchádzajú mu životne dôležité orgány. Ďalej bola obžalovanému diagnostikovaná rakovina prostaty, má prasknutú platničku, problémy s chrbticou a iné ochorenia, ohľadne ktorých predložil lekárske správy a lekárske potvrdenia. Tieto mimoriadne pomery spočívajúce v diagnostikovaní nevyliciteľných chorôb vytvárajú predpoklady pre postup podľa § 413 ods. 2 Tr. por., i keď nie v tomto konaní.

Záverom obhajoba navrhuje, aby odvolací súd náležite zohľadnil uvedené skutočnosti, ktoré okresný súd nezohľadnil a ani nevyhodnotil a aby odvolací súd upustil od uloženie súhrnného trestu, a teda aby zohľadnil obe poľahčujúce okolnosti. Obhajoba navrhuje, aby odvolací súd aplikoval § 39 ods. 2 písm. d/ Tr. zák. v súlade so stanoviskom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky R 44/2017 a aby zohľadnil mimoriadne pomery na strane obžalovaného spočívajúce v jeho nevyliciteľnej a života ohrozujúcej chorobe, pričom uvedené predpokladá aplikovanie ustanovenia § 413 ods. 2 Tr. por. Vzhľadom na uvedené obhajoba navrhuje, aby odvolací súd zrušil rozsudok okresného súdu vo výroku o treste a upustil od uloženia súhrnného trestu odňatia slobody. Obhajoba považuje trest odňatia slobody v trvaní 22 mesiacov uložený rozsudkom Okresného súdu Rožňava sp. zn. 2T/13/2022-441 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 8To/30/2023 za dostatočný s ohľadom na okolnosti uvádzané v odvolaní. Odvolacie pojednávanie navrhuje vykonať prostredníctvom videokonferencie, pričom by bol obžalovaný vypočúvaný v Nemocnici pre obvinených a odsúdených v Trenčíne, pretože cesta do Košíc by bola pre obžalovaného náročná vzhľadom na jeho zdravotný stav.

Na podklade odvolania obžalovaného krajský súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil nasledovné.

Krajský súd v prvom rade poukazuje na judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky, v zmysle ktorej rozhodnutie okresného súdu a krajského súdu tvoria jeden celok (I.ÚS 141/04) a v zmysle tohto právneho názoru krajský súd tak v stručnosti poukazuje na zistený skutkový stav a na právny rozbor a právny záver okresného súdu.

Preskúmaním spisového materiálu má odvolací súd za to, že okresný súd vykonal v náležitom rozsahu zákonné dokazovanie vo vzťahu ku uloženiu trestu, na základe ktorého objasnil všetky skutočnosti nevyhnutné pre správne uloženie trestu, tieto vecne vyhodnotil a dospel k správnym skutkovým zisteniam, ktoré boli podkladom pre jeho ukladanie. Trest bol ukladaný podľa správnych zákonných ustanovení Trestného zákona. Okresný súd správne vyhodnotil splnenie zákonných podmienok pre ukladanie súhrnného trestu podľa § 42 ods. 1 Tr. zák. Okresný súd nepochybil ani pri ustálení poľahčujúcich a priťažujúcich okolností v zmysle § 36 a § 37 Tr. zák. a následne v súlade so zákonom skonštatoval aj prevažujúci pomer priťažujúcich okolností a v dôsledku čoho bolo nevyhnutné upravovať trestnú sadzbu v zmysle § 38 ods. 4 Tr. zák.

Z obsahu napadnutého rozsudku je zrejmé, že okresný súd prijal na hlavnom pojednávaní vyhlásenie obžalovaného o jeho vine a nepochybil, keď ďalej vykonal dokazovanie len v súvislosti s výrokom o treste a ochrannom opatrení.

Z odpisu registra trestov je zrejmé, že obžalovaný bol doposiaľ devätnásťkrát súdne trestaný, pričom naposledy bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Rožňava sp. zn. 2T/13/2022 zo dňa 01.03.2023, v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 8To/30/2023 zo dňa 16.05.2023, ktorým mu bol za trestný čin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák., uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 22 mesiacov a ochranný dohľad v trvaní 24 mesiacov. Obžalovaný spáchal posudzovaný skutok skôr ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za trestný čin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. Uvedené odôvodňuje uloženie súhrnného trestu v zmysle ust. § 42 ods. 1 Tr. zák. Súd vychádzal aj zo záporného hodnotenia obžalovaného v mieste jeho trvalého bydliska, a to z dôvodu problémového správania sa obžalovaného po požití alkoholu (č. l. 491) a z lekárskeho správ obžalovaného.

Krajský súd u obžalovaného zistil jednu poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. l/ Tr. zákona, a to priznanie sa obžalovaného a prejavenie ľútosti, a zároveň ustálil aj dve priťažujúce okolnosti a to v zmysle § 37 písm. h/ Tr. zák., pretože posudzovaného skutku sa obžalovaný dopustil v súbehu s trestným činom nebezpečného vyhrážania, za ktorý bol už právoplatne odsúdený rozsudkom Okresného súdu Rožňava sp. zn. 2T/13/2022, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 16.05.2023, v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 8To/30/2023 zo dňa 16.05.2023. Druhú priťažujúcu okolnosť videl súd v naplnení § 37 ods. m/ Tr. zák., pretože obžalovaný bol už právoplatne odsúdený za trestný čin, pričom odsúdenie obžalovaného nebolo zahladené. Krajský súd taktiež ustálil prevažujúci pomer priťažujúcich okolností a upravoval trestnú sadzbu podľa § 38 ods. 4 Tr. zák. tak, že zvýšil dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby § 245 ods. 2 Tr. zák., a teda vymeriaval trest v sadzbe od 16 mesiacov do 3 rokov.

Pri určovaní druhu a výmery trestu sa krajský súd riadil základnými zásadami uvedenými v ustanovení § 34 Tr. zák. a prihliadol na všetky konkrétne okolnosti spojené so spôsobom spáchania trestného činu, jeho následkom, zavinením, poľahčujúcimi a priťažujúcimi okolnosťami, zistenými pomermi osoby páchatela a možnosťou jeho nápravy. Závažnosť konania je zvyšovaná úmyselnou formou konania a týmto protiprávnym konaním obžalovaný poukázal na svoj ľahostajný postoj k majetku iných osôb. Krajský súd hodnotí osobu obžalovaného ako recidivistu rôznej trestnej činnosti, ktorého ani niekoľkokrát uložený nepodmienečný trest odňatia slobody neodradil od páchania trestnej činnosti.

Krajský súd vychádzajúc z dôvodov odvolania obhajoby preskúmal úvahy okresného súdu vo vzťahu k dôvodnosti nepriznania poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n/ Tr. zák. a dospel k záveru, že s názorom obhajoby sa nie je možné stotožniť. Obhajoba v podanom odvolaní uviedla, že okresný súd právne pochybil keď neuznal a nezohľadnil poľahčujúcu okolnosť podľa §36 písm. n/ Tr. zák., pričom obhajoba poukázala aj na stanovisko Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. Tpj 55/2016 uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky 5/2017. Krajský súd považuje za potrebné uviesť, že obhajoba predložila súdu len časť zjednocujúceho stanoviska, ktorá je súčasťou jednej z verzí (verzia A) predložených Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky na pripomienkovanie. Predložená časť stanoviska je súčasťou argumentácie rozhodnutia, na ktorom je táto verzia A/ založená (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 4 Tdo 63/2016 zo dňa 25.10.2016).

Vzhľadom na uvedené poukazuje krajský súd na prvú právnu vetu stanoviska trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. Tpj 55/2016, z ktorej je jednoznačne zrejmé, že samotné priznanie obžalovaného nemôže byť poľahčujúcou okolnosťou podľa § 36 písm. n/ Tr. zák. V súvislosti s prvou právnou vetou uvedeného stanoviska krajský súd považuje za potrebné zdôrazniť záver stanoviska, kde je doslovne uvedené: „Prvá z právnych viet sa teda vyjadruje negatívne k možnosti považovať samotné priznanie sa obžalovaného k spáchaniu trestného činu za poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n/ Trestného zákona (páchateľ napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom). To platí nielen pri uznaní viny podľa § 257 ods. 1 písm. b/, c/ Trestného poriadku, ale aj pri „riadnej“ výpovedi na hlavnom pojednávaní. Dôvodom je nemožnosť zohľadňovania rovnakej okolnosti duplicitne (viacnásobne), vyplývajúca z ustanovenia § 38 ods. 1 Trestného zákona (toto ustanovenie je v aplikačnej praxi tradične interpretované extenzívne, teda duplicita sa nepripúšťa medzi jednotlivými kategóriami v ňom uvedených okolností, ale ani interne v rámci týchto kategórií). Priznanie sa je teda (za ďalej uvedených okolností) poľahčujúcou okolnosťou podľa § 36 písm. l/ Trestného zákona. Aby bolo možné zohľadniť v prospech páchatela (procesne ako obvineného) aj poľahčujúcu okolnosť podľa písmena n/ naposledy označeného ustanovenia, musí k samotnému priznaniu sa pristúpiť uvedenie

údajov, ktoré umožňujú vytvoriť si komplexnejší obraz o okolnostiach činu, o účasti ďalších osôb na jeho spáchaní, poprípade aktívna účasť obvineného na iných dôkazných úkonoch, než je jeho výsluch (rekonštrukcia, vyšetrovací pokus, preverka výpovede na mieste činu). Taká súčinnosť musí byť poskytnutá orgánom prípravného konania, nakoľko už tie musia objasniť čin (a to aj procesným dokazovaním, vedeným v zmysle § 2 ods. 10 Trestného poriadku, nie len „operatívne“) do tej miery, aby mohla byť podaná obžaloba alebo návrh na schválenie dohody o vine a treste (samozrejme, obžaloba ani za týchto okolností nemusí v súdnom konaní uspieť, čo nie je na účel stanoviska potrebné bližšie rozoberať). Súd potom prejednáva vec ako spor medzi obžalobou a obhajobou, podľa zásad kontradiktórneho procesu, aj keď v aktuálnej právnej úprave sčasti modifikovaných, najmä možnosťou súdu vykonať aj dôkazy, ktoré strany nenavrhl (§ 2 ods. 11 Trestného poriadku). Zdvojené (ďalšie) použitie určitej (faktickej) okolnosti ako (právne) poľahčujúcej (alebo priťažujúcej) okolnosti je teda podmienené určitým obsahovo – novým prvkom, ktorý presahuje podstatu prvého z oboch posúdení - aktuálny príklad je uvedený vyššie (alebo musí ísť o dve rôzne faktické okolnosti).“

Vo vzťahu k priznaniu poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n/ Tr. zák. poukázala obhajoba aj na rozhodnutia krajských súdov, Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 23To/4/2017 zo dňa 14.02.2017 a Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 4To/7/2017 zo dňa 15.02.2017. Krajské súdy v uvedených rozhodnutiach priznali obžalovaným poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n/ Tr. zák. z dôvodu priznania sa obžalovaných osôb k spáchaniu trestných činov a súdy tieto vyhlásenia obžalovaných prijali. Krajský súd dáva do pozornosti, že stanovisko Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. Tpj 55/2016 bolo vydané dňa 27.06.2017, a teda krajské súdy rozhodovali ešte pred vydaním stanoviska Najvyššieho súdu Slovenskej republiky.

Vo vzťahu k mimoriadnemu zníženiu trestu odňatia slobody v zmysle § 39 ods. 2 písm. d/ Tr. zák. s použitím analógie a argumentu a minori ad maior aj v prípade uznania viny podľa § 257 ods. 1 písm. b/, c/ Tr. por. krajský súd uvádza, že zo stanoviska trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. Tpj 55/2016, na ktoré v tejto súvislosti odkazuje aj obhajoba v odvolaní, vyplýva pre súd možnosť a nie povinnosť aplikácie ustanovenia § 39 ods. 2 písm. d/ v prípade uznania viny obžalovaným podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. zák. Súd zohľadnil uznanie viny obžalovaným, a to ako poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. l/ Tr. zák. a vzhľadom na osobu obžalovaného a závažnosť spáchaného skutku sa nepriklonil k mimoriadnemu zníženiu trestu odňatia slobody podľa § 39 ods. 2 písm. d/ Tr. zák. v zmysle vyššie uvedeného stanoviska Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, z ktorého jednoznačne vyplýva fakultatívna povaha takejto analógie. Krajský súd má za to, že mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody by nebolo v prejednávanej veci spravodlivé vzhľadom na okolnosti spáchaného skutku a osobu obžalovaného.

Rozsudkom Okresného súdu Rožňava sp. zn. 2T/13/2022 zo dňa 01.03.2023 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 8To/30/2023 zo dňa 16.05.2023 bol odsúdenému uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 22 mesiacov. Vo vzťahu k upusteniu od uloženia súhrnného trestu krajský súd uvádza, že trest uložený skorším rozsudkom nepokladal za dostatočný na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a. Krajský súd preskúmal dostatočnosť ochrany spoločnosti s ohľadom na individuálne skutkové okolnosti prejednávanej veci a vlastnosti a osobnosť obžalovaného. Vzhľadom na rozsiahlu trestnú minulosť obžalovaného, závažnosť spáchaného skutku, spôsobenú väčšiu škodu, ako aj na okolnosť, že obžalovaný spáchal trestný čin, ktorým hrozil a zapálil strechu rodinného domu, ktorého vlastníkom bol brat obžalovaného, nepovažoval uložený trest odňatia slobody uložený skorším rozsudkom v trvaní 22 mesiacov za dostatočný.

Krajský súd uložil obžalovanému súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 25 mesiacov, pričom považuje tento trest za primeraný, tak z hľadiska individuálnej, ako aj generálnej prevencie. Trest nesmie byť ukladaný mechanicky a bez zváženia všetkých okolností konkrétnej veci a pomerov obžalovaného, avšak upustenie od potrestania alebo mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody nepovažuje krajský súd za spravodlivé vzhľadom na pomery obžalovaného, možnosť jeho nápravy, doterajší spôsob života a závažnosť jeho protiprávneho konania. V zmysle zákonnej požiadavky primeranosti trestu má byť uložený trest úmerný aj škode, ktorú svojím konaním spôsobil, a preto krajský súd považuje uložený trest za primerane prísny. Uložený trest má okrem iného vytvoriť podmienky na výchovu páchatel'a, aby viedol riadny život, a preto krajský súd zhodnotil aj možnosť nápravy obžalovaného vzhľadom na závažnosť úmyselného trestného činu a osobu obžalovaného. Z hľadiska posúdenia možnosti nápravy páchatel'a má veľký význam celkový spôsob jeho života a jeho správanie pred spáchaním trestného

činu a jeho postoj k spáchanému trestnému činu (Rt 23/1967). Obžalovaný bol doposiaľ devätnásťkrát súdne trestaný a ani doposiaľ vykonané tresty odňatia slobody nezabezpečili nápravu obžalovaného a opakovane sa dopúšťa trestnej činnosti, bez toho, aby sa ponaučil a polepšil sa. Uložený trest nemá obžalovanému spôsobiť zbytočné útrapy, a preto pri ukladaní trestu zohľadnil krajský súd aj zdravotný stav odsúdeného. Vzhľadom na uvedené považoval krajský súd navýšenie trestu o 3 mesiace, vo vzťahu k trestu, ktorý bol uložený obžalovanému rozsudkom v predchádzajúcej trestnej veci, za nevyhnutné, a zároveň za primerané.

Krajský súd pre výkon trestu obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, pretože obžalovaný bol v posledných 10-tich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Obligatórne bolo potrebné zrušiť výrok o treste v rozsudku Okresného súdu Rožňava sp. zn. 2T/13/2022 zo dňa 01.03.2023 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 8To/30/2023 zo dňa 16.05.2023, ktorým bol obžalovanému uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 22 mesiacov a ochranný dohľad v trvaní 24 mesiacov ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce ak vzhľadom na zmenu ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

Takto uložený trest je v súlade s ustanoveniami Trestného zákona, zodpovedá všetkým zákonným hľadiskám stanovených pri ukladaní trestu, závažnosti spáchanej trestnej činnosti, ako aj pomerom obžalovaného a je primeraný aj z hľadiska individuálnej a generálnej prevencie.

Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody, krajský súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia, pričom tento rozsudok bol prijatý hlasovaním senátu v pomere 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.